

Sygn. akt II Kz 65/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Prezes SO Robert Pelewicz /spr./

Sędziowie : SSO Małgorzata Szwedo-Dec

SSO Adam Bąk

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Tutro

przy udziale Prokuratora z Prokuratury Rejonowej w Tarnobrzegu – Doroty Sochackiej /delegowanego/ do Prokuratury Okręgowej w Tarnobrzegu

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2013 r.,

zażalenia **K. P.**

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w Stalowej Woli –VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Nisku z dnia 18 lutego 2013 roku w sprawie sygn. akt VIII K 118/13, w przedmiocie odmowy przyjęcia apelacji

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

I. **utrzymać w mocy** zaskarżone zarządzenie,

II. **zwolnić** K. P. od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami w tym zakresie obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2013 r., w sprawie sygn. akt VIII K 118/13, Sąd Rejonowy w Stalowej Woli –VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Nisku skazał K. P. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym oraz orzekł wobec niego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz M. D. i R. W. solidarnie kwoty 400 zł.

W dniu 8 lutego 2013 roku K. P. nadał w placówce pocztowej pismo, z którego treści wywnioskować można, że skazany wnosi apelację od przedmiotowego wyroku (k.38).

Zarządzeniem z dnia 18 lutego 2013 roku upoważniony sędzia Sądu Rejonowego w Stalowej Woli –VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Nisku odmówił przyjęcia apelacji K. P. z uwagi na fakt, że została wniesiona po terminie (k.40).

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany K. P. wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku (k.43).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skazanego K. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 422 § 1 k.p.k. w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416 k.p.k., a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane na posiedzeniu, także pokrzywdzony, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Rolę takiego wniosku może spełnić także sama apelacja, ale pod warunkiem, że została wniesiona przed upływem terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku.

Z akt sprawy wynika, że K. P., na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy (k.12). Złożenie tego wniosku skutkowało skierowaniem sprawy na posiedzenie w trybie art. 339 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 100 § 3 k.p.k. wyrok zapadły na posiedzeniu doręcza się stronom, jednakże bieg terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku wydane na posiedzeniu orzeczenia biegnie od daty jego ogłoszenia, a nie doręczenia.

Z akt sprawy VIII K 118/13 wynika, iż oskarżony, nie stawił się na wyznaczony termin posiedzenia (k.34), a wyrok wraz z pouczeniem, iż termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, biegnie od daty wydania orzeczenia, został mu doręczony w dniu 24 stycznia 2013 roku (k.37).

Zatem dla skutecznego złożenia bądź to wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, bądź to apelacji koniecznym było złożenie przez skazanego odpowiedniego pisma w Sądzie bądź nadanie w Urzędzie Poczтовым do północy 28 stycznia 2013 roku.

K. P. nadał swoje pismo w dniu 8 lutego 2013 roku (k.38-39), a zatem po terminie do skutecznego złożenia zarówno wniosku o uzasadnienie wyroku jak i apelacji od powyższego wyroku.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy w Stalowej Woli –VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Nisku zaskarżonym zarządzeniem zasadnie odmówił przyjęcia tego środka zaskarżenia.

Kierując się powyższym, Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Uwzględniając fakt, że K. P. pracuje jedynie dorywczo i ma na utrzymaniu bezrobotną konkubinę, Sąd orzekł o zwolnieniu go od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przy jednoczesnym obciążeniu Skarbu Państwa poniesionymi wydatkami w tym zakresie. Rozstrzygnięcie to znajduje swoje procesowe uzasadnienie w treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.